

متن پرسش

« السَّلَامُ عَلَى الْمُعَسَّلِ بِدَمِ الْجِرَاحِ » در رابطه با شرکت در راهپیمایی اربعین امسال با اضطراب خاصی تَفألَى به جناب حافظ زدم غزل ذیل آمد. نظر مبارک استاد را خواستارم: خُرم آن روز کز این منزل ویران بروم / راحتِ جان طلبم و از پیِ جانان بروم / گرچه دانم که به جایی نَبَرَد راهِ غریب / من به بویِ سرِ آن زلفِ پربشان بروم / دلم از وحشتِ زندانِ سِکَنَدَر بگرفت / رخت بر بندم و تا مُلکِ سلیمان بروم / چون صبا با تنِ بیمار و دلِ بی‌طاقت / به هواداریِ آن سروِ خرامان بروم / در ره او چو قلم گر به سرم باید رفت / با دلِ زخم‌گش و دیده‌گریان بروم / نذر کردم گر از این غم به درآیم روزی / تا درِ می‌کده شادان و غزل‌خوان بروم / به هواداری او دَرّه صفت، رقص‌کنان / تا لبِ چشمه‌ی خورشیدِ درخشان بروم / تازیان را غمِ احوالِ گران‌باران نیست / پارسایان مددی تا خوش و آسان بروم / و چو حافظ ز نبرم ره بیرون / هم‌ره کوبه‌آصفِ دوران بروم

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! این غزل مبارک همچون دیگر غزل‌های آن عارف دل‌زنده، حرف‌ها دارد که در محدوده پرسش و پاسخ سایت نمی‌گنجد. همه حرف در آن است که راهی است گشوده به سوی حقیقت. موفق باشید